

der er saa mange Steder, hvad ogsaa allerede denne korte Discussion vil have oplyst, hvor der slet ikke vil kunne blive Plads for Baret, at de meget saa Pladser, som endnu ere tilbage for det til at kunne komme til at røre sig paa, virkelig godt kunde indrømmes det, uden at man paa nogen Maade kan sige, at der derved indvirkes forværrende paa det ved at gjøre det Livet altfor blodagtigt. Jeg troer virkelig ikke, at man kan sige, at, som det staaer nu, skulde der være indrømmet Minoriteterne den store Ret, som Conseilspræsidenten omtalte. Nei, jeg troer, at Sandheden er, at, naar vi ikke vedtage dette Forslag, saa er i — hvad jeg nu fortrinsviis henvender Tanken paa — den store Kjøbenhavnste Valgfreds Minoriteten berøvet enhver Ret, og, naar man nærmere seer til, Majoriteten med. Majoriteten og Minoriteten have i saa Henseende fælles Stæbne, thi Majoriteten er naturligviis ikke fuldkommen compact — saa var der Intet veien —, men den bestaaer af mange forskjellige Dele, og bliver først Majoritet, naar disse lægges sammen; dens Stæbne er den samme som Minoritetens ligeoverfor de overordentlig Saa, der afgjøre Valget.

Conseilspræsidenten: Jeg skal kun ligeoverfor en Bemærkning, der blev fremsat af den sidste ærede Taler om Grundlovens Aand, som han knyttede til en Ytring, der skulde være falden fra mig, udtale, at jeg ikke har brugt den af ham antydede Ytring. Jeg har kun, idet jeg omtalte de almindelige Betragtninger, der havde ledet Regjeringen ved at forelægge nærværende Lovudkast, yttret, at den havde holdt sig saa væsentligt som muligt til den Aand, der havde været den ledende ved den hele Sag; jeg troer, at jeg befinder mig i fuldkommen Overensstemmelse med Sandheden, naar jeg siger, at man overensstemmende med denne Aand bør gjøre saa få Forandringer som muligt i de hidtil gjældende Valglovsbestemmelser, og det er det, der væsentligt er Grunden til, at jeg maa være mod den ærede Talers Endringsforslag.

Madvig: Jeg har virkelig saa god Tilid til de Grunde, som jeg før anførte, at jeg

ikke vil lægge Beslag paa Thingets Tid ved nu at begynde en Discussion mellem det ærede 8de kongevalgte Medlem (Andræ) og mig personlig, men skal lade Andre komme tilorde. Jeg vil imidlertid dog først gjøre 3 smaa Bemærkninger, der forekomme mig at være ret interessante. Den ærede Landssthingsmand sagde, at han ikke vilde have Valgene trukne paa Snore, at det var mig, der havde opfundet disse Snore, og at, hvis der var en Snor, da var der i alt Fald kun en saadan fra den ene Side. Men den ærede Landssthingsmand har jo selv i sit Forslag antydet en saadan Snor. Han har nemlig i sit Forslag, hvad der uncægteligt vilde tage sig curieust ud i en Lov, søgt at belære Vælgerne om, hvorledes denne Snor virker. Han siger i sit Forslag: „En Stemmeseddél er i og for sig gyldig, om der end paa samme Kun findes eet Navn anført, men er i saa Fald udsat for at tabe sin Betydning, og den Vælger, der vil være sikker paa, at hans Stemme tages i Betragtning ved Valget, kan derfor ikke indskrænke sig til at nævne den, han helst ønsker valgt, men maa tillige anføre Navnene paa dem, han derefter maatte ønske valgte, i den Rækkefølge, i hvilken han ønsker dem valgte“. Heraf fremgaaer det, at Vælgerne i alle Tilfælde maae paa Snore, og at Majoriteten og Minoriteten have hver sin Snor; jeg skal med Hensyn til det Forhold, som den ærede Landssthingsmand tænkte paa, gjøre ham opmærksom paa, at naar f. Ex. Bladet „Fædrelandet“ udhænger een Snor, saa udhænger „Slyveposten“ en anden. Der er trukket Snore for Vælgerne fra begge Sider. — Herved kommer jeg til den anden Bemærkning, jeg vilde gjøre. Jeg kan ikke Andet end kalde det ærede Medlems forunderlige Tale en preussisk Tale. Det ærede Medlem sagde nemlig, et det ved vore Valg ikke var Majoriteten, der valgte og stemmede; nei, det var i Virkeligheden kun en Minoritet, men Vægten maatte lægges paa den store Majoritet af dem, der ikke indfandt sig ved Valgene. Ja, det er jo netop den Maade, hvorpaa jeg just har seet den preussiske Regjering tale om det preussiske Kammer. Den preussiske Regjering siger: „Ja, Vælgerne vælge vel disse Mennesker, men vi, Regjeringen, have trods dette den